

størrelse i relation til særligt tilrettelagte jobtræningsforløb.

EF-Kommissionen betragter som udgangspunkt sådanne støtteordninger for omfattet af EØF-Traktatens regler om statsstøtte. Det betyder, at de danske myndigheder er forpligtet til også at notificere disse arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger, hvis sigte er at aktivere ledige. EF-Kommissionen undersøger derefter, hvorvidt lovforslaget er i overensstemmelse med Traktatens regler. Det er en forudsætning for lovens ikræfttræden, at Kommissionens endelige godkendelse foreligger inden den 1. januar 1994.

Et mindretal (Det Konservative Folkepartis, Venstres og Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) har noteret sig, at de 6 forligspartier, KF, V, FP, CD, RV og KRF, opfatter ændringsforslag nr. 10 til § 15 som en udmøntning af aftalen om aktiveringsinitiativer af 8. maj 1992, hvorefter oplæringsydelsen opretholdes uændret. De første 20 timers aktivering vil dog altid skulle honoreres med oplæringsydelsens første trin, dvs. med 50 kr. pr. time.

For de aktiveringstimer, der måtte ligge ud over 20 timer ugentligt, vil ydelsen blive beregnet efter de sædvanlige regler for oplæringsydelse, dvs. med enten 50, 60 eller 67 kr. pr. time.

Mindretallet har samtidig noteret sig, at aftalen af 8. maj 1992 i øvrigt fortsætter uændret.

Et andet mindretal (Centrum-Demokraterne, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) bekræfter indholdet i udtalelsen ovenfor fra mindretallet (Det Konservative Folkepartis, Venstres og Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) vedrørende udmøntningen af aktiveringsforliget indgået mellem KF, V, FP, CD, RV og KRF.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af socialministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Det Konservative Folkepartis og Venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling,

men vil stemme for det af socialministeren under nr. 10 stillede ændringsforslag.

Mindretallet betragter regeringens samlede økonomiske udspil som en helhed. Da Det Konservative Folkeparti og Venstre er modstandere af regeringens samlede plan, vil de to partier stemme imod alle regeringens lovforslag, uanset at partierne ville kunne støtte enkelte af lovforslagene, hvis de ikke indgik i den fremlagte helhed. Nogle af lovforslagene har partierne ved tidligere lejligheder selv fremlagt, men i helt andre sammenhænge.

Regeringens samlede økonomiske plan består af tre elementer: Nye offentlige udgifter, ændringer i dagpengesystemet og omlægning af skattesystemet. Samlet lægger disse tre elementer op til en ny kurs i den økonomiske politik, som har en forkert ideologisk drejning og er økonomisk uansvarlig.

For det første har regeringen foreslået nye offentlige udgifter på 11-12 mia. kr. i 1994. Regeringen har dermed brudt de sidste 10 års stramme udgiftspolitik og har sat kursen mod nye udvidelser af den offentlige sektor.

For det andet indebærer den foreslåede skatteomlægning, at det private erhvervslivs kapitalgrundlag i de kommende år vil blive udhulet af avanceskatter på aktier, ejendomme og goodwill samtidig med, at erhvervslivets konkurrenceevne bliver forringet. Boligudgiften for boligejere vil stige, således at de private ejerboliger stilles ringere i forhold til de offentligt støttede udlejningsboliger. Den foreslåede bruttoskat vil forringe vilkårene for ny privat pensionsopsparring.

For det tredje har regeringen fremlagt en arbejdsmarkedspolitik, som slet ikke løser strukturproblemerne på arbejdsmarkedet, men tværtimod cementerer de bestående stivheder og lægger grunden til forøgede udgifter til arbejdsmarkedspolitikken i de kommende år.

Samlet udgør regeringens økonomiske udspil en ideologisk drejning, hvor den offentlige sektor vil vokse kraftigt, medens der bliver lagt større byrder på den private sektor.

Mindretallet finder det aldeles utroværdigt og uansvarligt, når regeringen lover skattelettelser samtidig med, at de offentlige udgifter og underskuddet på de offentlige budgetter vokser.

Den nye kurs mod større offentlige udgifter